

Пето Съобщение

Божиято намерение относно Йов – добрият човек да стане богочовек

Четене от Писанията: Йов 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

- I. Библията от шестдесет и шест книги е само с една цел – Бог в Христос като Духа да се раздаде в нас, за да бъде нашият живот, нашата природа и всичко за нас, за да можем да живеем Христос и да Го изразяваме – Еф. 3:16-17а; Фил. 1:21а:**
- А. Това трябва да бъде принципът, който да управлява живота ни – Йоан 6:57.
 - Б. В практически аспект това трябва да бъде днешното дърво на живота за нашето наслаждение – Откр. 22:14.
- II. Йов беше добър човек, изразяващ себе си в своето съвършенство, праведност и почтеност – Йов 27:5; 31:6; 32:1:**
- А. Да си съвършен е свързано с вътрешния човек, а да си праведен е свързано с външния човек – 1:1.
 - Б. Йов беше почтен човек; почтеността е съвкупността от това да бъдеш съвършен и порядъчен – 2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - 1. Що се отнася до Йов, почтеността е пълното изразяване на това, което беше той.
 - 2. По характер Йов беше съвършен и праведен, а по отношение на етичността си имаше висок стандарт на почтеност.
 - В. Йов се боеше от Бога от положителната страна и се отвръщаше от злото от отрицателната – 1:1:
 - 1. Бог не създаде човека само, за да се бои той от Него и да не прави нищо лошо; по-скоро Бог създаде човека по Свой образ и по Свое подобие, за да може човекът да изразява Бога – Бит. 1:26.
 - 2. Да изразяваш Бога е по-висше от това да се боиш от Него и да се отвръщаш от злото.
 - 3. Това, което Йов беше постигнал в своето съвършенство, праведност и почтеност, беше изцяло суетно. То нито изпълняваше Божията цел, нито задоволяваше Неговото желание и затова Той беше загрижен за Йов с любов.
 - Г. Само Бог знаеше, че Йов имаше нужда – той нямаше Бог в себе си; затова Бог искаше Йов да Го спечели, за да Го изразява за изпълнението на Неговата цел – 42:5-6.
- III. Божиято намерение беше Йов да стане богочовек, изразяващ Бога в Неговите качества – 22:24-25; 38:1-3:**
- А. Бог въведе Йов в друго царство, царството на Бога, за да може Йов да придобие Бог вместо неговите постижения в неговото съвършенство, праведност и почтеност – 42:5-6.
 - Б. Божиято намерение за Йов беше да го свърши и да го лиши от неговите постижения, от неговите достижения, в най-високия стандарт на етика в съвършенство и праведност – 31:6.
 - В. Божиято намерение беше да разруши природния Йов в неговото съвършенство и праведност, за да може да съгради един обновен Йов с Божията природа и качества – 1:6-8; 2:3-6.
 - Г. Божиято намерение беше да направи Йов Божи човек, изпълнен с Христос, възплъщение на Бога, да бъде Божията пълнота за Божията изразяване в Христос – 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:17.

Д. Божието събличане и поглъщане бяха упражнени върху Йов, за да бъде разрушен, за да може Бог да има основа и начин да го възстанови със Самия Бог, за да може той да стане Богочовек, същият като Бог в Неговия живот и природа, но не и в Неговото божество, за да може да изразява Бог – Еф. 3:16-21.

IV. В Христос Бог е бил устроен в човека, човекът е бил устроен в Бог и Бог и човекът са били смесени, за да бъдат едно цяло, което се нарича Богочовек – Мат. 1:21, 23; Лука 1:35; Тит 2:13; 1 Тим. 2:5:

А. Многото богочовеци, многото Божии синове, са увеличението, възпроизвеждането, дублирането и продължението на Христос, първият Богочовек – Йоан 12:24; Евр. 2:10; Рим. 8:29.

Б. Богочовек е този, който участва в Божия живот и природа, като по този начин става едно с Бог в Неговия живот и природа и по този начин Го изразява – Йоан 3:15; 2 Петр. 1:4; 1 Кор. 6:17.

В. Един Богочовек е роден от Бога, за да бъде Божие дете, имайки живота и природата на Бога – Йоан 1:12-13; 3:6:

1. Богочовекът има два живота, човешкия и божествения, и две природи, човешка и божествена.

2. Богочовекът е човек на живота – 1 Йоан 5:11-13; Рим. 8:2, 6, 10-11.

3. Богочовекът е златен човек – Изх. 25:11; 1 Пет. 1:7; Откр. 3:18; 21:18б.

Г. Богочовекът е съставен с Бог, имащ Бог за свой живот, животоснабдяване и всичко; следователно, Богочовекът е човек, но все пак Бог, и Бог, но все пак човек – Еф. 3:16-17а.

Д. Богочовекът е ново творение и Божията правда в Христос – 2 Кор. 5:17, 21.

Е. Богочовекът обича Господа с цялото си същество, тоест от сърцето, душата, ума и силата си – Марк 12:30.

Ж. Богочовекът няма доверие в плътта, отрича себе си и упражнява духа си, за да живее Христос – Фил. 3:3; Мат. 16:24; 1 Тим. 4:7; Фил. 1:21а.

З. Богочовекът е Божи човек, изпълнен с Божието слово, вдишващ Божието дихание – 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:16-17.

И. Богочовекът осъзнава, че не е независима личност, а част от съвкупния Богочовек – Тялото Христово, единия нов човек – 1 Кор. 12:12-13; Еф. 4:16; Кол. 3:10-11.